

NOVINE

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakomu na njegov naslov 6 K.
Skupno v edno faro . . . . . 4 K.
Cena Novin v Ameriko je na leto . . . . . 12 K.
Cena ednega droboja je doma 6 filterov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. v Crensevoih, CSERFOLD, Zalamegye.
K temi se more pošiljati naročnine i vsi dopisi, ne
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak amerikanski
dobijo k NOVINAM bresplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Srca Jezušovoga.“

Krivice špan.

Od njega je guč v deněnjem evangeliu. Pa ga Jezuš pohvali. Ne zato, ka bì njegovo delo hválo, nego zato, ka je bio čeden za sebé. Samo na telko nam Jezuš pred oči postavila krivice špána, na kelko je potrebno nam sprediti, ka smo nespametni, kda se ne skrbimo za našo príhodnost. Zakaj? Zato, ár se za príhodnost brezí krivice tudi lehko skrbimo pa smo se tudi dúžni skrbeti.

Neščemo zdaj eti od tiste príhodnosti písati, štero z drúgov rečiov za vekivečnost zovémo, líkí od tiste, za štero se vsaki človek elí na zemli tudi dužen skrbeti.

Delo tak stojí, ka pečeni golob malo komi v lampe zleí, líkí vsaki človek se sám more skrbeti, či šče živetí; pa kem bole de svet naprej šo, tem žmeče do živelji lehkoživci, či ne z tolvajije. Svet pa napreduje, národ se povnožáva, vsakí dén se nove prílike zmislijo, štere národe bliže prikapčijo v kùp pa príde čas, ka lüdjé pár dnéov prídejo z ednoga dela svetá v drúgoga. Te se po tom nadigne trgovino, obrtija, rokodelstvo, mí mo pa sedelí domá pri péci pa mo nojté grízlí od gláda, ár nam zemla ne dojde, se razdelí na mále žlake pa nas ne bode mogla več hrániť, kak nas je dozdaj.

Lepo je, ka mí Slovenci lúbimo domáče ognjíšče pa se ne dámo v kraj od njega. Ešče bì pa lepše bilo, či nas nevole ne bi prisiljavale hoditi okolí po Vogrskom, v Slavonijo pa celo v Ameriko. Pa zakaj je to? Zato, ár si ne vemo domáčega ognjíšča prav zozidati. Tü domá vsakí šče polodelavec, kmet ostáti, kak je bío njegov oča. Z toga príde síromaštvo pa vántranje po svetí za krühom. Domáci pa či morejo kaj rédli datí, či májo kaj k odaji, či njím potrebno kaj kúpiti,

vsíkdár s tujinci, s příšekamí morejo to opraviti, ár domáčega človeka nemajo, šterí bì kaj takšega razmo. Naš človek te ide na meštrijo, te začne krčmo, alí trgovino, kda je z vérstvom na níkoj príšeo. Pa si te v tom svojem novom stání rávno tak ne vê pomočti, kak si je prle ne znao vu gospodarství, ár neima potrebnih penez, z šterím bi svoje novo delo začno. Brezí toga pa začetek ne ide. To je eden zrok, zakaj naši lüdjé vu takšem nemro naprej prídi.

Ne píšemo za stáre, líkí za dečáke, šterí so domá pa za njihove staríše: Meštrijo pa trgovino se more dugaleta včiti, rávno tak, kak polodelstvo. Níšče je ne naednok kosec, níti oráč, níšče ne živinorejec i konjár pa rávnó tak níšče nemre gratatí od ednoga dnéva do drúgoga trgovce, alí mešter.

Za to naša deca nešdejo na meštrijo. Kda je 12 let staro, te ide na repo pa prinesé oči 60 koron vsako leto, sí zapráví mládo zdrávje, raztrga obleke za sto koron vrednosti pa z díšov tudi malokda príde z takšov domo, kak je tá odšlo. Pa to vse za 60 — 80 koron. Čí bi je pa oča dao k poštěnomi meštrí vu svojoj vési, alí vu blížanjoj okolici, bì njemí večer vsíkdár domo príšlo — malo kaj bì ga zaprva koštalo, líkí sledkar bì desetkrát telko slúžilo kak zdaj, ka naslednje drúgo nevē, kak repo okápatí pa povrsla súkatí v Slavoniji do svojega šestdesétoga leta.

Alí nam je ne potrebno več meštrov? Črevlarov prej dosta mámo pa či odneséš k ednomu obüteo, za 2 — 3 tjedne jo nazáj dobíš. Stolarov vse puno? Pa či šče omár dobíti za hčér, kda se žení, njoj moreš prle oprositi, kak na svet príde. Neščemo z tem meštrov razzáli, líkí tak je, ka tej, kí so, so puní dela pa ne zadolejo. Kde so naši starínski kováčje, kolárje, pin-

tarje, stolarje kde so šporarje, glážarje, kúžnarje, tkálci, sabolje, vožárje? Ne bì z teh vu vsakoj vési lehko dobro živo konči eden, z ovih drúgih pa po desét pa treteti tudi, či je njihova meštrijabole iskana?

Dečáje, vám píšemo: Ite na meštrijo. Dvakrat telko národa bì še žívelo eti, čí bì domáče sínū meli za dobre meštре i trgovce, ka ne bì potrební bilí okolí hoditi po svetí kúpūvat tisto, ka se domá tudi lehko do-

Pétdvajsti letnica vlč. g.

**Bednarik Rudolfa,
gornjelendavskoga plebanoša**

Kak tihi vetrič v večernom mraki ne dela drúgo, kak boža lice rož, hladí i krepča vtrújenoga delavca zatem se pa skrije med listje drevja i pomali preminé, ravnotakše tiho, krotko, blagodejno je pastirstvo tistoga dobrega, v díhi Srca Jezusovoga živčega dühovnika, koga se spominjamo. Bednarik Rudolf, gradski plebanoš so té. Té mesec 15. so postali pred 25 leti po pokladanji rok višjega pastira sluga Jezusov i vseh 25 let velike trude i težave posvetili v hasek slovenskoga ljúdstva. Zaistino brez olešanja sama težava je bilo njihovo dühovno pastirstvo. Bili so samo na velikih, teških mestah za kaplana: v Črensovcih i Beltincih tri leta, zatem pa dvadvajseti let kak kaplan i plivanuš pri Gradi. Ki zna, kak je brezna Goruňa Lendava ali Grad, ki zna, ka je tam pét jezero dūš v desetih občinah po bregah raztepeno, ki zna, ka se tam sprevod i spoved vse peški opravlja, ki zna, ka je tam ves, štera je od cerkvi 11 kilometrov oddaljena i ka dühovnik samo pri ednom cerkvenom opravili pet vür hoda more peški napraviti, tisti bo zarazmo trude, štere so prestali požrtvovalnost, štero so

kazeli zasluge, štere so si zasluzili g. Bednarik v 22 letah, celo, če k temi premisli še to, pa so večkrat sami brez kaplana bili.

Tiho, kak tiha rosa, ali tembole sadenosno so delali med Slovenci oni rojeni Slovak. Novo življenje so vpelali med Goričance, pripelali so je k Mariji i po njej k Jezusi. Vpelali so bratovčino rožnovenško, škapulersko, oltarskoga Svetstva, Tretji red sv. Franciška, katholičansko ljudozavezo i zdaj na spomin i v zahvalnost, ka jih je sladko Srce Jezusovo v vseh 25 letah pastirovanja z svojim dühom napunjavalo, bratovčino Srca Jezusovoga vpelavajo. Starodavna Marijina cerkev se je pod njihovom rokom tudi ne v ednoj reči ponovila i oblepšala. Začeli so tudi gibanje za povekšanje cerkvi, kaj je pri Gradi zaistino krvavo potrebno. V düše vernikov so cepili z svojim krotkim dühom pravo pobožnost, štera je rodila vnogo-vnoga lepoga sada.

Zdaj obhajajo zahvalni spomin, radostni spomin, ka so vredni bili 25 let nositi Gospodov teški križ mirno, zadovoljno. Zdaj se veselijo, ka so njim kotrige opešali v iskanji Jezusovih ovčic. Zdaj jih napunjava radost, kda si v dühi prebrodijo dvajsetih petih let mraz i vročino prestano v Gospodovih goricah. Veselijo se i mi z njimi vred. Čeravno so tiho opravili svoj 25-letni jubilej, glasen je bio té v nebi pred Bogom i v srci dobrih farnikov, dühovnikov, poznancov, vu srci dobrih starišov, oče i matere pa sestré, šteri so se včakali srebrne meše svojega sina i brata.

I kda se veselimo z vami, prečastiti g., naš Slavljenec, vam iz toga od radoosti kipečega srca ponudimo en mali spomin: molili in prečiščavali se bomo za vas, naj vas sladko Srce Jezusovo okrei i obdrži šeugo med nami vam na vekšo večno plačo, nam pa na düšno zveličanje. Živio na vnoga leta!

Vrednik.

Bojna.

Kak smo ze poročili eti, na Rusukom so se prvoga toga meseca znova bojne začnole. Ne záto, kak či bi ruski narod tak preveč želen bio boja, liki záto, ár je novi ruski ministerium na vajati Angležov pa more bogati njé, či še oblást obdržati. Nájvékši napádi ruski so bili med Zloczowom i Brzežanami, kde so prvi dén nikaj malo naprej prišli, dokeč so jih ne naše reserve stavile. Vés Konjuhi so vroke dobili. Pri Stanislávi so tudi na dén prvi napádov 12 kilometrov naprej prišli na širini 16 kilometrov. Tü so je stavili naši regementi, med šterimi

je posebno hválo dobo od vojvodstva i krála 83. pešpolk, vu šterom naši železni Slovenci slúžijo.

Té male napredke vsaki dobi prvi dén, dokeč protivnik ne ve, kde še napád vropelati, liki kak se nam vidi, dale ne bodo mogli.

Odsredi na Romanskoj fronti se tudi močno giblejo, tam de se naskori tudi začinjalo.

V Macedonii je strelanje zdaj malo henjalo, ka je dozdajšnji francuski vojvoda Sarail domo odiševo pa na mesto njega eden Grk prekvzéo voditelstvo.

Na Taljanskem se stráže i patrolje isčejo. Znaménje novoga nakanenja za napáde. — Na Francuskem boji trpijo z preminjávajočov srečov na celoj severnoj liniji.

Na morji so naši ivánskega meseca više million tonn vtopili neprijátelom. Či de tak dale šlo, te ne bodo dugo močni.

Mir.

Mir se nam tak vidi, kak či bi malo dale odiševo od nás, pa je, mislimo, tak z njim, kak z deždžom, šteroga smo dugo čakali, pa nam je samo naednok náglo tü bio.

Socijál demokrátje so ga ne napravili. Zdaj nam z drúhich držánj glásijo, ka naši neprijátelje namenijo okoli sredine toga meseca na Francuskem v Parisi pogovor držati od mira, sledkar pa na Angležkom v Londoni. Pa te bi njihovi voditelje vopovedali, kakši mir žeje. Što je zná, Bog sám, jeli njim je že pamet prišla, ali pa ešče itak to v glávi májo, ka tečas ne henvajajo, dokeč, kak právijo, nás z cela ne vničijo.

Dom i svet. — Glási.

Zračni boj. Nemška letala so napadnola Angležko glavno mesto London. Mrtvih je 41, ranjenih pa 141. Dve letali so Angleži dolstrelili. — Angleži so pa napadnoli Kóln i Essen, nemška mesta i drúge krajine. Kvara je malo. Angleži pišejo, ka je to najvekši nemški napad bio i so se nemški letalci nezmerno junaško obnašali, nisiko so leteli i nikaj ne marali na streljanje topov.

Nemško. Nemški socialistov menjšina se je poravnala z ruskimi socialisti na pogoje mira gledoč. Vsi zahtevajo mir brez odškodnine i naj vsaki narod sam določi svoje ravnanje.

Slovo vzemejo: Forjanič Ferenc z Motovilec, Tanacek Karol z Vadarec huzára.

Kitajsko. Casar je odstopo. Kitajsko je znova ljúdovlada. Novi predsednik je Tang-Huot Čang.

Kotli za žganje so pobrani. Samo eden kotel bo zdaj v Soboti, kje se slivovica, drožjenica itd. lehko da napraviti.

Novine in Marijin List redno vabljajo, štero me prav veseli. Komaj čakam soboto, te den redno prido Novine

i mi kaj düšne tolažbe i novoga prinešeo z našega ljúboga domačega kraja sem vó na široko Adrijansko Morje. Ob ednim tudi nezračunano pozdravov pošiljam vsem ljúbim prijatom i poznancom po raznih bojiščah. Daj nam G. Bog, ka bi se za kratek čas zdravi i veseli povrnoli nazaj v svoj domači kraj, šteroga smo pred dugimi letami mogli zapuščiti.“ Prša Franc, mornar na Njih. vlč. ladji „Radetzky.“

Vsa je vküp zostrelano v Galiciji, kje se nahajamo, samo en križ je ostao celi. Sem hodimo molit, moč jemati z britkih peterih ran Jezusovih. Tü se okrepčamo i z ljubeznoštvom mislimo na svoj rojstni kraj pa pozdravljamo vse naše drage. Lang Jožef i Magyar Stefan pajdaša z Večeslavec sta tū med nami zakopaniva. Molimo za njidva i mislimo nasé ka i nas zna dojti njihova usoda.“ Gomboc Viktor z Večeslavec, Domjan Franc z Kroga, Kuhar Viktor z Petanec, pešaki 83. pp.

Pobiranja na Petrovo v Beltincih. Na prošnjo Rdečega Križa Vogrskih Kronovin se je na Petrovo cela vogrska družaba genola, naj se more vdeležiti gibanja od središča začetoga. Beltinska podrúžnica Rdečega Križa — kak nam z Beltinec javijo — se je hvalevredno potegnola za to delo; osnova je od bore za pobiranje doma i v okolici, šteri so deloma z šparavci, deloma z nabiralnimi listi pobirali. Kotrige odборa so z gorečnostvom truda nepoznajočov prijeli za delo i njihov nesebičen trud je obrodio tudi obilen sad, kajti od beltinske podrúžnice je središče 1322 kor. 46 fil. dobilo. Pobiranja so se vdeležili sledeči smilenoga srca gospodje i gospe: Baša Ivan pleb. z Bojagine, Graššanovič Olga, Némethy Margeta, Klekl Jožef vp. pl. z Črensovec, Némethy Nelliha, Mraz Kolomana gospa, Doma Margeta z Turnišča, Balcz Ilonka, Bayer Roberta gospa, Bürgördi Adalberta gospa, Bešnjak Irena, Fekete Blanka i Šarika, Gabriel Margeta, Hobacht Janoša gospa, Kaufman Elza, Monda Gabriella, Kaufman Jožefa, Kellecsényi Alice, Orbán Ilonka, Perényi Ladislava gospa, Szepesy Gustav i gospa, Szőcs Elizabeta i Irena, Vida Štefana gospa, Weisz Štefanija i Zaunfuchs Julia z Beltinec; Feisz Ladislava gospa z Bratonec, Krajčič Marička z Sr.-Bistrice. — Predsedništvo podrúžnice se nabiralcem za plemenito, človekoljubno nevtrudljivo delo tak v svojem kak v imeni središča i trpečega človečanstva po toj poti tudi zahvali.

Slovenci v ednoj stotniji. „Naznjam, ka zdaj mamo slovensko stotnijo. Vse Slovence so nas spravili v edno stotnijo pa še neštete Hrvate i Bošnjake med nas vredili.“ Grúškovnjak Štefan poddesetnik 48. pp.

Prepovedano je brez dovoljenja oblásti odpadke od špagovine, obleke, pamuta, z ednov rečjov cote na pošto davati. — Prek mej države je tudi ne slobodno slive ali slivino mezgo (lekvár) spravljati.

Dvejezero betežaste, siromaške dece z Pešta i njene krajine še vlada na vesnice spraviti na štiri tjedne. Plača 25 koron za edno dete, ki je vzeme.

Törniške trgovske babe so zvedile, ka je na goričkom malo repnoga semena. Osem se ji vkljuge zeme i se pašči tekoče leto julius 8. k Nedeli (Péterhegy) na senje, náj pomore gorčance, ár bi se tó nikak ne bi dostačalo, či bi dolinec gorčanca ne bi pomágao. I té blage dűše babe so nasičavale gorčance z repnim semenom po litri za 32 koron. I da so se bojale, ka je žandarje za to pod svojo obrambo vzemejo, so se rano popaščile iz placa i niti za mesto, gde so tržile, ne plačale. Vu svojem vbegi jih 5 že proti Križavci drži, gda se prijava na konji za njimi berač penez od placa i je terja. Samo od sebe se razmi, ka je berač tū že ne bio zadovolen' samo z tistov plačov, kak doma. Babe trgovske, mejte več poštenosti i si ne mislite to, ka od vašega tržta ne te davale računa pred dobrim Bogom.

Nesreča. Grah Ferenc 8 let star deček je v Martjancih okoli mlatilnoga stroja (mašina) hodo i njemi je te levo roko odtrgao. — V Tešanovcih je Oslaj Ani službenici žaga štiri prste odrezala.

Štirje novi ministri do prinas zasečno pomagali državo ravnati. Ta pravda je že sklenjena.

Tiskarne moro znova oddati državi 10% svojih črk ali liter, slov. Te so naime iz olova, šteroga za strlico porabijo.

Zosmicali so v krčmi Kočar Ferenca, desetnika 83. pp. z Stanjovec. Na sloboščino je v krčmo prišo domo, tū se z pivci posvado i nesrečno obhodo. Spravljen je v sobočko bolnišnico.

Zrnje de se po hižaj rekviralo, ár vnozi z cepni mlátijo pa potakšem bi se tistim krivica godila, ki z mašinom dajo mlatiti.

Dari. Na podporo M. Lista i Novini. Iz Male Polane: Kovač Terezia 3 kor., Šmilák Ferenc 2 kor., Šömen Martin 2.—, Hozián Bára 2.—, Šernek Franc 1.—, Šernek Štefan 1.—, Škač Ivan 1 kor., Dominko Ferenc 1.60, Kostric Jožef 1.50, Györkös Štefan 1.—, Merbük Stefan 1.—, Düh Pavel 1.—, Merbük Marko 1.—, Režonja Mihal 1.—, Gjerič Ferenc 1.—, Raščan Marko 1.—, Hozián Jožef 70 f., Hozián Maria 40 f., Gjerič Stefan 60 f., Raščan Jožef 30 f., Hozián Jožef 60 f., Lebar Ferenc 20 f., Šömen Stefan 40 f., Horvat Kaba 60 f., Šömen Marko 40 f., Winčec Peter 40 f., Šmilák Stefan 40 f., Šmilák Ivan 20 f., Šmilák Janoš 40 f., Šernek Ferenc 1 kor., Šernek Marija 1.—. Vkljup 29 kor. 70 fil. — Nabrala Šernek Marija. — Iz fare Gornje-lendavske: Občina G. Lendava: Bežan Stevan 3 kor., Farič Jozefa 2.—, Kučer Heurika žena 2.—, Horvat Janoš 2.—, Récek Mikloša žena 2.—, Vrtič Maria 1.—, Wehab Mihal 1.—, Hajdinjak Antonia 2.—, Šukič Kata 1.—, Želko Maria 1.—, Gomboc Alojzija 1.—, Šmilák Júri 1.—, Gumičar Mihal 1.—, Grah Mihaela žena 1.—, Bežan Kata 1.—, Kováč Treza 1.—, Grah Klara 1.—, Poključ Jozefa 60 f., Vrtič Stefan 1.—, N. 1. kor. — Ob-

čina: Vidonec: Žokš Maria 2.—, Gumičar Maria 2.—, Šukič Jožefa žena 2.—, Šmilák Mihala žena 1.—, Šmilák Ana 1.—, Šmilák Treza 1 kor., Kerec Roza 1.—, Fickó Maria 1.—, Baša Ana 1.—, Kerec Roza 1.—, Moršič Maria 40 f. — Občina: Vadarec: Hull Maria 4.—, Šakič Mihal 2.—, Kováč Ana 2.—, Sárkány Maria 2.—, Kováč Františka 1.—, Kovač Roza 1.—, Récek Júri 1.—, N. 1.—, N. 50 fil. — Občina: Dolč: Bunderla Stefan 1.—, Skapér Treza 1.— kor. — Občina: Kovačevac: Sestre III. reda 6.—, Mosony Cecilia 1.—. — Občina: Kusma: Ropoša Maria 2.—, Fartek Maria 2.—, Bokan Maria 50 fil. — Občina: Matjašovec: Godár Maria 3.—, Pelcar Johanna 2.—, Klement Lena 2.—, Ropoša Ana 2.—, Bunderla Treza 1.—, Pelcar Treza 1 kor. — Občina: Ottovac: Kerč Jožef 2.—, Kerč Adela 1 kor. — Občina: Radovec: Gaber Maria 1.—, Ficko Kata 1 kor. — Občina: Koprivnik: Kerč Janoša žena 1.—, Cvörnjek Maria 1 kor., z Ottovac: Marič Maria 2.—, z Vidonec: Cór Ferenca žena 2.—, z Gornjih Slaveč: Sinkó Jozefa 1.—, Grah Maria 40 f., z Dolnjih Slaveč: Ferko Ana 4 kor., z Občine Motovilec: Vukaič Gjurja žena 2.—, Gomboc Ferenca žena 2.—, Forjanič Anton 2 kor., z Vidonec: Šmilák Mihal 8.—, Kerč Žužana 2 kor., z Gornje-Lendave: Semler Peter 3.—, Čontala Jožefa žena 1.—, Šmilák Mikloš 2.—, Fickó Ferenc 1.—, Cvörnjek Ferenc 1 kor., z Vadarec: Tenáček Ferenc 2.—, Tenáček Ana 1 kor., z Ottovac: Slámar Júri 1.—, z Dolčov: Perkič Ana 1 kor., jun. 17. in jun 24 offer v cerkvi 64 koron. Vkljup 187 kor. 40 fil. — Nabrala preč g. plebanoš i kaplan. Iz globočine srca se zahvalim pa žalem od Srca Ježušovoga vse dobro g. nabiratelom i vsem darovníkom. —

Vrednik.

100 litrov domače pičice

Elpis!

v krepčevalne, téče in žejo gasede si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jabuka, grena, maline, muškatelka, meta, pomaranče strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pičica se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 12 poštne presto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pičicov okrepejo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgotibili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno štev. 85. Moravsko.

Nikše drügo sredstvo,

kaksté se zove i kaksté glasno se ponuja, nema več zahvalnih pisem i zdravniških pripomočkov kak praví dobrodošči

„ELSA-FLUID“

FELLER V. EUGEN LEKARNAR

more posvedočiti, ka je više 100.000 zahvalnih pisem i zdravniških pripomočkov prišlo k njemi za to zanesljivo domače vrastvo.

Kaj vsi hvalijo, dobro more biti!

Fellerov „Elsa-Fluid“ se rábi :

Vlase
krepi, ár kožo na glavi čisti i luskne odstrani.

Staromi i mladomi
je prava dobrota. —

1000-krat
se je pokazao dobrodejn i hasnoviten zato v ni ednji hiši ne sme faliti.

Ništna kapla
ga bolšo i vekšo moč ma, kak solnati vinski alkohol, steroga nevučeni pripravlja.

V vsakoj družini
vnogokrat zna hitro pomagati kak izvrstno vrastvo.

Vzmi
nas čuva od posledic mokrote i zime.

12 mali ali 6 dvojnih ali 2 specialna glaža franko 7 K 32 f., 24 malih ali 12 dvojnih ali 4 specialne kante franko 12 K 38 fil.. 48 malih ali 24 dvojnih ali 8 specialnih glažov fraoko že samo 22 K. 72 f. če se penezi naprej notrišošljeno, ali pa po povzetji. Svetuje se, naj se penezi na poštnoj nakaznici naprej notrišošljeno, da drugač pošta 12 fil. računa pri povzetji. Ki pravi „ELSA - FLUID“ še meti, naj jasno naslovijo naročitev na :

Feller V. Eugen lekarnar,
Stubica, Centrala 146. (Zagreb žup.)

Vedno pri roki

in vedno takri rabljiv je Fellerov bol lejšajoci, osvezjujoci mentolov črtnik proti migreni z znamkov „Elsa“, šteri stane samo 1 K in se hrani v lesenoj posodici. Lehko se nosi v žepi v damskeh torbicah, shrani se lehko povsod. Rabi se skoro nevidno. Nekaj potez z njim učinkuje dobrjejno, bol lejšajoc, hladeče in oživljajoče. Poljski delavci, goroazci itd. ga rabijo za ohladitev pri prehudoj vročini, za priprecenje sunčnega pika, dame pa proti migreni, glavoboli. Pri pikih žvezk trganje v koži, odstrani, zabranja rdečenje in začevanje kože. Stane samo 1 K.

Da se preprečijo ocesne bolezni, slabe oči i dr. rabite ocesno vodo (collyrium). Stane samo 1 K. 40 f.

Ti mnogo jezikrat preizkušeni izdelki se narocajo pri lekarnari.

E. V. FELLER, STUBICA,
Centrala br. 146. (Horvatska)

Da se prihranijo poštninski, stroski se lehko naroče zednim še drugi tó priporočani ali splošno znani izdelki. n. pr. močno francosko žganje, cimetove, Hoffmannove kapljice, tucat stane samo 4 K 30 f. s zavijanjom in postinov 2 K 30 f več dalje švedske kapljice, Balzamova tinktura itd. enako tudi vse pomade za lica, za lase, vsake vrste caj, prsní, topeci tej, (ej), kitajski caj vsakovrstni strupi, prsní sirup, prašek proti kašli, jedilni prašek in vse druge kapljice, tinkture itd., kak jih pozna lekarniška veda.

Dogodki z vojne.

To je zaistino lepa smrt!

Že več vür duro je trpela bitka. Sunce se je že skrilo za goro. Na zemli je nastao mrak. Strojne puške so pa to vse nikaj ne gledale, nego so pokale s šrapneli vred, pa so pri-našale smrt.

V ednom strelnom jarki leži mladi vojak s prestreljenimi prsami. Odihavle si težko. Z vüst njemi teče krv. Roke ma vķuper sklenjene ober smrtne rane pa lepo tiho moli.

Njegov tovariš ga opazi, se k njemi nagnе pa ga pita: „Prijatel, lejko bi ti mogeo s kem pomagati?“

Ranjenec je odgovor: „Dragi moj, jaz merjem... merjem za domovino, za krala! Či je to boža vola, te rad merjem... Daj mi sem čislo, tam v telečaki je... čislo, štero mi je dala mati na pot...“

Tivariš je hitro odpro telečak pa je dao čislo svojemu ranjenom prijateli.

Mirajoči je pobožno kūšno križec pa je zatem grgrajoč pravo: „Zdaj že lejko merjem; Jezuš, tebi živem, Jezuš tebi...“

Zgrabo ga je kašel, pustila se njemi je znova krv, oči so postale glažovene pa so se zaprle. Krv njemi je še en časek tekla z vüst, zatem je pa tudi to henjalo...

Na nebi je plavao mesec, pa je s svojov bledov svetlobov sveto na prijazen obraz mladoga mrtveca.

Pripravlajte se!

Eden stotnik je dobo zapoved, ka bi s svojov česov, gda bi pripelzili na nekšo višino, najprle napadno sovražnika. Med potjov je stotnik zapovedao v ednom logi, ka bi malo počivali, pa je opominao vojake:

„Za en četrt vüre bodo že na nas letete sovražne krugle, zato se pripravlajte!“

Nato so vsi vojaki vzeli v roke molitvene knige pa čisla. Nišče je nikaj nej gučao. Vsi so molili.

Nad logom je prebivala globoka smrtna tišina, samo veter je šošnjao pomali med vejkami...

Razpetje.

Poleg edne vesničke na Elsaskom so se vršili luti boji med Nemci pa med Francozi. Granate so letale po zraki pa kapale na zemlo. Med sovražniki je stalo zapuščeno pa brezi obrambe edno tri metre visiko kameno razpetje. Ednok je samo priletela edna francoska

granata, je zadela v križ pa ga je podrla. Podro se je pa samo kameni križ, Kristušova podoba pa, štera je bila na ednoga človeka visika, je ostala nepoškodovan pa je brezi križa stala vujška, kak prle, gda je še za njov bio križ pa je ona bila na njega pribita.

Ta Kristušova podoba ešče i zdaj stoji tam, roke ma razprestrte pa prosi mir od Oče nebeskoga tistoj okolici pa njenom lüstvi.

Sveto čislo na bojišči.

Človeka do srca genejo tista vnoga lepa pisma, štera pošilajo vojace z bojišča, pa v šterih pišejo, kak velko začepanje majo do Marije, pa kak njim je že Marija večkrat rešila življenje. Zlasti naši slovenski vojake radi častijo pa na pomoč sezavlejo Marijo. Poleg Slovencov pa znači globoka vera pa goreča častitev Marije tudi tirolske vojake.

Poslušajmo, ka piše eden tirolski vojak svojoj materi:

„Jako je lepo, gda večer več naših stotnih moli sveti rožni venec. Včasi molijo tak glasno, ka je častnik more opominati rekoč: Molite bole potihoma, zato ka vas ovači rusi začujejo pa vam zmešajo molitev.“

Eden častnik pa tudi piše eta:

„Moji vojace na bojišči, gda njim dovolim malo počinka, naprej vzemejo čisla, njim eden moli naprej, ovi pa za njim, kak či bi bili doma. Večkrat tudi mene prosijo, ka bi ž njimi molo.“

Eden vojak je pripovedavao v bolnišnici, ka je on bio 6 mesecov na bojišči, pa je niti ednokrat nej čuo, ka bi što preklinjao, pač pa je čuo moliti večkrat rožnivenec.

Eden drugi vojak, ki je dobo protin pa zdaj leži v bolnišnici, kaže čislo pa edno kruglo z ruskoga šrapnela, pa pripovedavle: „Ta krugla mi je predrla do žepa na telovniki (prusleki), tam se je zadela v čislo pa je je raztrgala, nego meni je nikaj huda nej včinila.“

Na Rusko-Polskom se je zgodilo, ka je naša edna četa zablodila v ednom velkom logi, pa je nikak nej mogla priti ž njega. Blodili so tak dugo po logi, ka so že nej več znali, v šteri kraj so bili naši, pa v šteri kraj je bio sovražnik. Kak so tak blodili, je je eden vojak opomeno:

„Molimo sveti rožnivenec!“ Kak či bi meli zapovedano, so vsi začnoli moliti... Nej so pa še zmolili druge desetine, pa je že prišeo k njim eden mali dečkec, pa njim je pokazao najbližnjo pot, po šteroj so lejko prišli k svojim.

Edni vojaki ešče dnes pravijo, ka je te dečkec bio njuv angel, zato ka se je na celoj krajini nej držao nišče, bila je zevsema zapuščena.

Od Francozov ponizani — od Nemcov podignjeni.

V edno francosko vesnico so prišli nemški vojaci. Obiskali so tudi zapuščeno šolsko zidino. Gde so ednok v parmi med ropoterjom rovali, so najšli edno razpetje, štero je prle bilo obešeno v šoli. Brezverska francoska vlada je najmre leta 1908 dala odstraniti razpetja z šoli. Nemški vojaci so prinesli s parme zaprašeno razpetje, pa gda so je skrbno zosnajzili, so je obesili v šoli nazaj na svje staro mesto. Odspodi pod nje so pa napisali v nemškom jeziki:

„To razpetje so Francozi vō z šole vrgli — Nemci so je pa nazaj postavili.“

Od Tirolcov.

Eden častnik prve tiolske casarske lovske stotnije je popisao svojoj rodinci eto zgodbico:

Augusta 28. leta 1914 je v Galiciji okoli edne višine bio luti boj. Vojaci, ki so se vojuvali na našoj strani, so proti najvekšemi vitežtv i kuraži nej mogli dosegnuti nikšega uspeha, čiravno, ka so že večkrat ponovili bajonetni naskok. Nazadnje odvečara ob pol šestih je prišla ta prva tiolska lovska stotnija, štera je trinajst vür neprestanoma mašeralna, nej ka bi si konči ednok kaj odejnola pa se nahranila. Gde so ta prišli, se je v par minutaj zgodilo nekaj takšega, nad kemi sam se samo čudūvao. Stotnije so se same spravljale v vrsto pa so stopale naprej tak kuražno, kak či ne bi bile na bojišči nego doma v vojašnici. Šrapneli, granate so muvile pa fūckale skoz po logi; nego Tirolije je to nikaj nej znemirjalo. Samo to so kričali: „Naprej!“ „Rusi morejo bežati!“ Eden jarek so vzeli za drugim, poček se je nazadnje nej dalo znamenje na bajonetni napad. Skričalo se je najmire „Hurá!“ Tiroli so osvojili višino. Zavzeli so 500 rusov pa zaplenili 14 topov i dve strojnivi puški.

Naednak se je samo dalo znamenje k molitvi. Vsi Tiroli so spokapali na kolena, pa so dali hvalo Bogi, ka so dosegnoli tak lepe uspehe. Morem vam povedati, ka je to tak genolo mene pa moje tivariše, ka so se nam vsem zasuzile oči. — Takši so pobozni Tiroli!

